

Ivan Čampa | Carmina maternitatis

Pomlad

Po zraku šeleste utripi kril,
ki vlažni zrak so nežno vzvalovala;
tako mi je, ko da bi klice sil,
ki v meni tajno vrejo, poslušala.

Po logu bohote se cvetja kupi,
ki jih pomlad zvalila je na plan,
pri meni pa zorijo drzni upi,
ki sem jih pasla v srcu, noč in dan.

Tako je zemlja praznično odeta,
ko da mi k sreči veliki čestita. —
A kaj ve svet, kaj ptič, ki v zraku leta,

kako je s čudom nedopovedljivim,
ki mojih srčnih žil ga hrani kita!
Saj se ob njem še sama sebi divim.